

Съ префърли коню на рамена.
Секулица млада му подаде
Му подаде една малка чаша.
Кога чаша до очи поклопи,
Извикна съ на негова любя:
„Първа любя, остани со здравіе!“
Право тегле на Скопје широко
На манастиръ свѣти Димитріа;
Гледа тамо самъ манастиръ стое,
Гледа чичка му Марка го нематъ;
Му текна отъ Арапинъ го фати,
И на' сите свѣци съ поклони
Найповике на свѣти Димитря:
Па си вяхна коня крилатога,
Ка' го пуци низъ Скопје широко,
Отъ копита оганъ извадува,
Преку глава искри дури летать.
Кога испадна отъ Скопје вонка,
Тогай ми веле неговъ шаренъ конъ
Со вискомъ на стопанъ прикажува:
„Мой стопане, Секула Детенце!
Ака сакашъ Арапинъ да стигнишъ,
На мене ти яко да съ държешъ,
Я сумъ вреденъ Арапинъ да стигнамъ.“
Реч' и летна подъ вишно-то небо;
Тува тамо Арапинъ да стигнитъ,
Па го стигна во гора зелена,
Па съ свали отъ негова коня,
Та падна на земля господова,
Па си свали отъ глава-та капа,
Метани чине на небо, на земля,
И на сите свѣци редъ по редомъ,
Найповике на свѣти Димитря.
„Ела, боже, ти мене поможи,
Мили боже, и свѣти Димитря,
Църнь Арапинъ въ рѣка да си кладамъ!“
Кога свърши Секула молитва,
Си съ фърли на конъ на рамена,
Па го стигна църма Арапина
Си го стигна во зелена гора.